

Recensie Falling Dreams van Elaine (13)

Gepost op 23-11-15

Theatergroep: Filiaal Theatermakers

Titel van de voorstelling: Falling Dreams (10+)

Theater: Stadsschouwburg Utrecht

Gezien op: 21-11-15

Reporter: Elaine (13)

"KORTSLUITING IN MIJN HOOFD!" Zo voelde ik mij na de voorstelling. Al 5 recensies geschreven, maar dit is anders, een lichte paniekaanval, dit valt eigenlijk niet te beschrijven... Of is dat juist waar de voorstelling over gaat? De chaos in het hoofd van een tiener, de snelheid van de acties en gedachten?

In het verhaal word je meegenomen in het hoofd van een tiener, waar je van alles tegenkomt. Je kunt de gedachtes horen en je kunt zien wat er allemaal gebeurt. Door middel van 4 camera's en 2 beamers wordt het live gefilmd en met een beamer geprojecteerd op een wit scherm achter op het decor.

Je komt allemaal verschillende personages tegen in je hoofd. Sommige kom je niet echt tegen, maar maak je mee. Bijvoorbeeld de ouders van het meisje, je ziet ze niet maar herkent ze wel aan wat ze doen. Ik ga niet alles verklappen, maar het is heel origineel gedaan!

Het gaat over het moment dat je net slaapt en het lijkt alsof de grond onder je verdwijnt. In de werkelijkheid gebeurt dat in een fractie van een seconde maar hier wordt het uitgespeeld tot een heel avontuur. Je vast zit in je eigen hoofd, met allemaal chaos en drukte. Het meisje (heeft geen naam in het stuk) probeert de uitgang te vinden maar dan moet je eerst door de ingang. Zo makkelijk gaat dat niet, waar is de ingang? "Wat is tijd"? "Het goede moment kan alles veranderen".

Ik heb ook na de voorstelling gevraagd aan Ramses Graus hoe ze op het idee gekomen zijn om hierover een stuk te beginnen. Ze hebben het gebaseerd op iemand die ooit iets heeft geschreven over Alice in Wonderland, en dan met name over het vallen in het konijnenhol. Ze vroegen zich af hoe dat zou zijn als het bodemloos zou zijn? Daar zijn ze op doorgegaan.

Er was geen vaststaande verhaallijn. Elk cast- en crew lid heeft een eigen inbreng gehad: o.a. gesproken tekst, popmuziek, lichtprojectie, miniatures, poppen en zang. Daar heeft de regisseuse een samenhangend geheel van gemaakt. Ook hebben ze dingen aan ouders en pubers zelf gevraagd hoe ze zich dan voelen/voelden op zo'n moment en dat is er ook in verwerkt.

De titel

De titel is de beste titel die je voor dit verhaal kan kiezen, het is duidelijk en als je een beetje informatie er over krijgt weet je eigenlijk genoeg om te weten waar het over gaat.

Het verhaal zelf zou ik een 9 geven. Het zit eigenlijk goed in elkaar alleen moest ik er wel een dag over slapen om alles ook echt te begrijpen.

Het toneelspel

Ik vond het toneel spel ruim voldoende dus een 7. Ik vond het spel van de spelers begrijpelijk, maar als ze gefilmd werd leek het toch wat fijner om naar te kijken dan wanneer het meisje vooraan stond. Het zingen tussendoor was leuk! Van mij hadden er meer grappige momenten in gemogen, zoals de grappige poppen in het hoofd en de blote benen, verder was het namelijk best serieus.

Kostuums

De technische mensen en de "band" hadden gewoon zwarte kleding aan, dat was goed omdat je dan meer aandacht aan het meisje kon besteden. Soms trokken ze een soort afgeknipte mouw aan om dan bijvoorbeeld even wat aan het meisje aan te geven en dan zag je op het witte doek alleen die mouw, dat is leuk bedacht.

Het meisje had gewone kleding met sneakers aan. Wel vond ik dat een beetje raar, want dat hield ze de hele tijd aan terwijl ze sliep en dus dan zou ze eigenlijk wel een pyjama aan moeten hebben in het grootste deel van het stuk, tenminste dat dacht ik.

Decor/licht

Het decor vindt ik super leuk gemaakt alles is miniatuur en als er poppetjes in voor kwamen waren die in 3D geprint. Als er werd gefilmd werd er met een van de 4 camera's ingezoomd op zo'n maquette en werd het meisje ook gefilmd en werden die beelden een soort van over elkaar heen geprojecteerd. Dat vond ik ook cool gedaan. Leuk om te zien hoe de theatertechniek werkt.

De maquettes waren allemaal apart verlicht met een soort bureau lampen die er naast stonden. En boven de maquettes hingen tl-balken.

Muziek/geluid

Ik vond de muziek er goed bij passen, het maakte het spannend, maar soms was het wat te hard. Dan zat je net in het verhaal en dan BOEM; keiharde muziek. Dat verstoorde het soms wel, maar de muziek was wel heel goed.

Het was live gespeeld met bijzondere instrumenten, bijvoorbeeld een grote pauk en een "Crotalis", dat gaf net zo'n geluid als dat je met jouw vinger over een wijnglas draait.

Algemeen

Ik vond de voorstelling heel boeiend omdat ik "de puberteit" nog nooit op deze manier had gezien en eigenlijk sommige dingen wel en niet herkende. In het begin leek het alsof het meisje zich alleen voelde met haar gevoelens en aan het eind van de voorstelling realiseerde zij zich dat iedereen met bepaalde gedachten kan worstelen.

Ik zou vrienden zeker deze voorstelling aanbevelen omdat het heel interessant en leuk is om naar te kijken en je er ook nog iets van leert

Tot slot

Ik geef de voorstelling een: 9! Ik heb dit cijfer gekozen omdat het goed in elkaar zit (soms zo goed dat je er echt over na moet denken). Ook de geluids- en film effecten waren super.

Ook wil ik nog zeggen dat iedereen van het Filiaal heel aardig voor mij was en behulpzaam met informatie en het interview. Leuk is ook de fotomogelijkheid in de foyer met een 3D gat.

Dit was mijn recensie, ik vond het heel moeilijk om te maken, maar ik hoop dat jullie het verhaal toch begrijpen en naar deze geweldige voorstelling gaan kijken!

Falling Dreams, Filiaal Theatermakers.

zo 29 november, 14:30, [Agnietenhof Tiel](#)

[Landelijke tour](#) vanaf 26 januari 2016 t/m 15 april.

Regie & Tekst: Monique Corvers

Compositie: Gabor Tarján

Video: Ramses Graus

Poppen& kostuums: Lisa Louwers

Lichtontwerp: Claus den Hartog

Spel, muziek en zang: Ramses Graus, Mirthe Klieverik, Peter Sambros & Gabor Tarján